

на сжщитѣ народи, а не чрезъ усвояване на другоезична писменостъ (грѣцката!). И тукъ Селимински върви по стѣпките на Априлова, отричайки становището на Райно Поповича и на другитѣ елинисти у насъ (точка 10).

Седмо, дългътъ къмъ родината стои надъ всички други частни и колективни интереси (срв. молитвата-заклинание въ края на изповѣдъта). Този дългъ, като върховна добродетель, дава смисълъ на личното ни битие и образува лайтъ-мотивъ на ежедневиетѣ ни мисли и грижи.

Политико-социалната програма на Селимински има за свои предпоставки както нѣкои първични черти на характера му, така и уроци отъ грѣцката литература и отъ грѣцкия животъ въ периода на възраждането, така и редица влияния отъ западнитѣ мислители и отъ нѣкои напредничави българи улове. Изобщо, тя отразява, въ основнитѣ си насоки, една волевосилна и склонна къмъ разсждъчностъ натура, сведочи за една активна и готова на всичко любовъ къмъ народното дѣло. Но тя издава, въпрѣки изключителната привързаностъ къмъ собствения народъ, и нѣкаква хуманна търпимостъ накъмъ всички други национални стремежи, щомъ тѣ зачитатъ свободата и щастието на другитѣ племенни и вѣрски общестия. Заслужва да бжде подчертано особено еволюционното гледище върху политическото и икономическото положение на българитѣ. За Селимински е абсолютно сигурно, че въ никои случай нашиятъ народъ не трѣбва да опитва щастието си въ революционни авантюри, подобни на тия, които сж ни донесли толкова беди и които сж хвърлили и гърцитѣ въ едно безутешно състояние. Дилемата: смирено подчинение на една тиранична властъ или извоюване на човѣшки права чрезъ оржие той решава така, че оставя времето да подготви благоприятнитѣ условия за отхвърляне на игото съ възможнитѣ най-малки жертви. Безразсждното и прибързано масово повдигане му се струва по-грозно отъ предишното насилие. И като факторъ, който сигурно подготвя и улеснява свалянето на ярема, той сочи нравственото обществено подобрене и политическото възпитание. Само тѣ могатъ да доведатъ до желаната политическа автономия, намѣрила признание навънъ и здрава опора вътре. Ето защо въ послесловието къмъ своята писмена изповѣдъ Селимински отхвърля енергично предложение